

טיב הקהילה

י"ל ע" קהילת שבת בני ד' אויף אידיש

משיגת מיט וועגן הרה"ק
הרב זאלימל הערץ רמזאני שליט"א

ויקרא-זכור
י"ג אדר ב' תשפ"ד

זמן הרקלית הדרות ומצו"ש

הדר"ג	5:16
מצי"ש	6:31
ר"ת	7:10

סוף זמן קריאת שמע והפילה

סוף"ש א	7:57	סוף"ת א	9:13
סוף"ש ב	8:39	סוף"ת ב	9:41

זמן פסח

ע"ד

טיב

המערבת

אשה ריח נוחח

ווער לויט איינער מיינט אז מער חשוב דער וועלכער פארמאגט נאר איין שכל און האט תורם געווען האלב דערפון פאר צדקה אדער דער פאר צדקה? פון איין זייט, דער וועלכער האט תורם געווען פינף טויזנט, האט דאך אוועקגעשאנקן א גרויס פארמעגן פאר צדקה און אוודאי טראגט ער זייער א גרויסן זכות און פון די אנדערע זייט, דער ארימאן וועלכער האט געגעבן א האלבע שכל וואס דאס איז א העלט פון זיין גאנצן פארמעגן, איז דאך געבליבן נאר מיט א האלבע שכל, אנדערש ווי זיין חבר ב' וועט עס איז געבליבן פינף טויזנט שקלים?

צומאל פיל מיר אז מיר ווילן געבן מער, מער צדקה מער שעות פון לימוד תורה, מער דאווענען, מיר שפירן זיך ענטוישט דערפאר וואס מיר קענען נישט געבן מער, כאטש וואס צו דער עיגנטלעך מיטט זענען מיר נישט אימסטאנד צו געבן מער ווי דעם. אבער, צי איז דאס ריכטיג? דארפן מיר טאקע געבן מער ווי דאס וואס מיר קענען? איז דען אפילו דא אן ענין אזוי צו טון?

איין די פרשה פון די וואך, די פרשה פון די קרבנות ווערן דערמאנט זעטליכע סארטן קרבנות א קרבן פון א בהמה סה - און א קס, א קרבן בעקר און אזוי אריין א קרבן מנחת און ביי יעדער איינער פון זיי שטייט אין פסוק "אשה ריח נוחח", און פון דעם לערנען ארויס די הייליגע ח"ל אז אלע זענען גלייך אחד השרב ואחד המסמיע ובלבד שיכון את לבו לשמים. אזוי אויך אויף די ווערטער אין פסוק "ונתנו בך ארזיך הכבד את על המזבח" איז רש"י מפרש, אז אפילו עס קומט דאס א פיינער פול וויסל, איז א מצוה צו ברענגען פיינער "מן הנהיז". פון דעם אלעס זענען מיר, אז דער איבערשטער פארלאנגט נישט פון אונז מער ווי אונזער מעגליכקייט, נאר פונקט פארקערט, ער דארף נישט פון אונז קיין "טובות" וויבאלד ער איז דאך דער וואס האט אלעס באשאפן, און ביי אים איז א האלבע שכל אדער פינף טויזנט שקלים די זעלבע זאך, און מיר זענען אז כאטש די פיינער קומט דאס פון הימל איז "מצוה לכהאן מן הקדושה", און פארוואס איז עס טאקע אזוי?

דער ענטפער איז, אזוי ווי דער הייליגער תנא זאגט "צ"ה הקבה לכות את ישראל לפיכך דרבה להם תורה ומצוות, אריב אזוי איז טאקע נישטא קיין שום אונטערשייד צווישן דער וואס געבט א האלבע שכל און דער וואס געבט א גרויסן פארמעגן, נאר דער אונטערשייד איז לויט די כוונה פונעם הארץ. מען פארלאנגט נישט פון א מענטש אז ער זאל געבן און דאווענען אדער לערנען מער ווי זייער כוחות נאר ער זאל טון דאס וואס ער איז מסוגל ובלבד שיכון את לבו לשמים. און היינטמאלס האט דער איבערשטער נתן רוח דערפון, און דאס הייסט "אשה ריח נוחח לה".

(עפ"י טיב תורה - ויקרא)

טיב

הפרשה

אשר קרן בדרך אויסצווייזן די ספיקות פון א איי

די וואך שבת וועט אויסער די קריאה פון די וואכענדיגע פרשה אויך גיין די קריאה פון שבת זכור, כלל ישראל וועט מקיים זיין די מצוה פון מחית עמלק און אים אויסטעקן פון די וועלט. היינטענדיג צייטן, ווען מיר האבן נישט קיין בית המקדש, האבן מיר נישט די מעגליכקייט מקיים צו זיין די מצוה בפועל, אבער די מצוה פון זכרה איז געבליבן.

יאר יעדליך וועט זיך יעדער ווי מחבוב זיין אין די זאך וואס הייסט עמלק אין די כח וואס ער פארמאגט און וויאזוי יעדער איז קען אים אויסטעקן פון זיין הארץ.

אין דער קדוש טרעפן מיר מערערע סתכליך איבער די כאראקטער פון עמלק און פארוואס ער זיך שידל'ך אז מען מוז אים געדענקן, און געדענקן אויסצומעקן יעדער יאר. איינס פון די וועגן איז איבער די גיסטרא פון עמלק אין די ספרי קדוש ווערט געברענגט אז 'עמלק איז די זעלבע גיסטרא פון' פסוק.

אויבנאָרן הערט זיך דער געדאנק אביסל פרעמד. עס וואלט זיך מער געפאסט אז די גיסטרא פון עמלק זאל זיך געפנס וואס שטייט א אז אין וועג טאג טעגליך, אבער דער אמת איז אז די נקודה איז זייער א קריטישע נקודה עס פלאגט דעם מענטש אסאך מער ווי ער קען זיך פארשטעלן.

ווען מען גרעט פון א ספיקות מיינט מען נישט די ספיקות אין הלכה נאר מען גרעט פון א ספיקות פון וואס דער יצר הרע איז מצליח איינצופארעלן אין א איד. מען גרעט ווען דער יצר הרע קומט צווייגן און פלאגט איין און דעם מענטשליכן הארץ א ספיק איבער די רייע אמת וואס ליגט איינגעפלאגט אין זיין הארץ, איבער די צמאיות און ער איז א בן מלך ער גרעט אים איין אז ווען מען זאגט אויף א איד אז ער איז א בן מלך מיינט מען נישט אז ס'איז ווי אים און אז אפילו אז ער ווייסט אז עס איז נישט אמת, אבער וויל עס בלייבן ביי אים א ספיק פלעט אין אים די אריגענע פעסטקייט, די שטארקייט מקיים צו זיין א מצוה וויל אפשיד בין אים נישט ווערן דערנאך.

עס איז הימל און ער ווען א איד איז מקיים א מצוה מיטן קלארן דעת דקדושה אז ער איז א בן מלך, אז הקבה וואס פאר אים איז א האט און ער ווען עס וועט זיין מצוה ווי ווען עס וואקלט זיך ביי אים א ספיק צי הקבה דארף זיין מצוה און וויל זיין עבד.

ווען זיין הארץ איז פול מיט ספיקות דאווענט זיך נישט די זעלבע אמונה און פשוט דער צוואנג און אסאך קעלעכער, און דאס אלעס איז א תוצאה פון דעם עמלק. נאך א ספיק וואס ער איז מצליח אריינצולייגן אין דעם מענטשליכן הארץ איז אז דער מענטש זאל לעבן מיט א שטענדיגן ספיק איבער די וועלט קעגן די אמת'ע וועלט. ווען ווייזן פארן מענטש א גריסער ווישטאפט, וויאזוי די וועלט דרייט זיך, וויאזוי מענטשן זענען אין א סתם און צוברענגט א עס זאל זיין דוכטן פארן מענטש אז דער מענטש האט געפנס א כח א שטארקייט, און ער זאל פארגעסן דאס אמת אז אלעס פירט זיך פון אייביק, אז עס איז דא א סתם לבידה און אז אייבי ער וועט אפלאזן זיין השגה פון די וועלט, אפילו פאר א מעקלונדע אין די וועלט אים וועלט.

א דריטער וועג פון ספיקות וואס דער יצר הרע נוצט צו פארבלענדן דעם מענטש איז אז ער האט געפנס וואס צו פארקויפן אין די וועלט. ער קענט אים איין אז אריב ער וועט אים פאלקן וועט ער קענען דרייענדיג פון אים אז ער קען אים דרייענען פרנסה און נאר דורך באגעבן דעם און דעם וועט ער האבן פרנסה אדער דורכ'ן ענד זיין די עבירה וועט ער ווערן רייך גאט.

די אלע דערמאנטע ספיקות וואס ער לייגט אריין אין דעם מענטש נעמט זיך פון איין שורה, אז עס פלעט פארן מענטש די קלאריקאט אין אמונה. ווען עס וואלט געווען פארן מענטש בלויז ווי א טאג און פרנסה קומט פון הימל, אז וואס עס דארף דיר קומען וועט אנטקומען צו זיך, אז הקבה וויל דיר, וואלט דיר לעבן פון א געווען רייכער און העכער.

די אמת'ע ספיקות ווי א איד אויסרייסן אין דעם שבת. שבת גייט ליינען די פרשה פון עמלק און אויסרייסן דער 'אשר קרן' די כח וואס בינדט

מען קען הערן שפועס'ן און דרוש

פון פורנו וובט שליט"א - אין א עקסטערע נופער

אידיש: 073-2951321 לש"ק: 073-2951320

טיב
הנודעות

שרייבט דער בעל התורה: די אות "א" פון "יקרא" איז קליין וויל משה איז געווען זייער גרויס און איז גענוי און דערבער האט ער נאר געזאגט שרייב "יקרא" כאילו דער איבערשטער האט נישט געדעקט מיט אים נאר אין אלע חז"ל ווי עס שטייט אין פסוק ב' בלעם (במדבר ד) און כאילו דער איבערשטער האט זיך נישט באוויזן צו אים נאר בלויז דורך א צופאל. האט אים דער איבערשטער גענוצט און ער זאל שרייבן איין דעם אלץ, אבער צוליב זיין גרויסע ענה האט משה געזאגט צום איבערשטער: אן ער וועט עס נאר שרייבן לעבער ווי אלע אותיות א פון די תורה און ער האט נאך געשריבן א קליינעם אלף. ביז האט ער פונעם בעל התורה:

קוסט אים דערפון, אז די "אלף" זענדא' קוסט מנה לעבער די מדה פון ענה וואס מיר זענען מקבל פון אונז רבי'ס משיבא דער שורש הנחמה איין דער וועלט וואס ער איז שפעט פאר יעדן איד'שן מענטש, א שפע פון ענה און ביטול היש. ווייל "אחפשותא דמשה בכל דא" (תקנים ס"ג ק"ב), און א ניצוץ פון די נשמה פון משה רבינו (ע' [אות] זיין יוציאתי און געווען דער וואך - ז' אדר) לעבט און עקזיסטירט אינעם הארץ פון יעדן איד'שן מענטש, אזוי ווי עס ווערט ערקלערט אינעם ספר התניא (ח"א פ"ב ופ"ד, אגרת הקדוש פ"ב).

און די ספרים הקדושים זענען מרמז דערויף: "אלף" - דער ערשטער און וויכטיג און אלע - "זענדא" - און זיך וועל האלטן קליין און נידעריג!!!

דער פשוטער פשט פון ענה איז אזוי ווי רש"י הקדוש, וועט עס קומען און רופט אן "שטרנא" (דער מלפני פון די הייליגע זיידן) מיטן דורך הפשט וואס איז דער גענעטער צום געשטילטן אריינשטאן, איין פסוק (במדבר י"ג): "ואת משה יען מהל עם האדם אשר אל פני ה' ויבא".

זאגט רש"י הקדוש: "יען" שפיל סבב'ן. דער סבבן און דער שפיל ווערט קיינמאל נישט איבערגענוען, ער געווענליך פשט איין זיין און גייט אן זעל און אלץ ווער איין, משיג און פערלעט ווערן גענוג מיט אריינשטאן און מיט האנקעט און א טה הארץ. און דאס איז אזוי ווי דער הייליגער רמב"ן ערקלערט אז אונז וואונדערליך און זיין באוואוסטן בריוו צו זיין זון, אבער די מדה פון ענה: דו זאלסט זיך שטענדיג פירן צו רעדן אלץ דיינער רייד מיט וואוינאייג, צו יעדן מענטש און אין יעדער צייט, און דורכדעם וועסטו געטאטעוועט ווערן פון ענה וועלט און א שילעכטע מדה צו מאכן מענטשן נידעריג. און ווען דו וועסט געטאטעוועט ווערן פון ענה וועלט אריינשטאן איין דיינ הארץ די מדה פון ענה וואס דאס איז א גוטע מדה פון צווישן אלע גוטע מידות. קוק מיט אריין אין די הייליגן און קלארע ווערטער פונעם הייליגן רמב"ן, און וואיל איז דער מענטש וועלכער שפאנט איין די לייטערע ווען פון אט דעם וואונדערליכן בריוו.

...

אונזעלענע פונעם וואסוואסן נאן מיר רבי דוד יעניא'ל געזאגט, האט רבי דוד עירקל דורש'ס דובב'א און באוואוסט געווען אלס מען דער פלעגט זיך סבבט זיין ווי משה פאר יעדן איינעם און אפילו ארץ קליינע קינדער. דורך זיין גרויס ענה האט ער ייזער מורא געהאט ביים ארויסגעבן א פסק'דיג און ער האט ייזער מורא געהאט ארויסגעבן דעם פסק הלכה ולמעשה שטארבערע און די געווען פון די גדולי הפוסקים און זיין דוד - ער איז געווען א לעבעדיגע מוסטער, פאר די ירושלים של מעלה, צו זען וואס איז דאס א

דער לויב פון די מדה פון ענה

"יקרא אל משה, וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר" (א"ח)

פראכטפולע ענה וואס געפנט זיך אין א פראכטפולע כלי:

איין פון די זייער חשובע ספרים איבערן ענין פון כעס איז דער ספר "ארץ אפיס", וואס דער מחבר פונעם ספר שרייבט איין זיך וועלכט אין זיין הקדמה און נאטורליך איז ער געווען א גרויסער כעסן נאר ער האט צובראכן זיינע מידות ביז ער איז איבערגעגרייט געווארן פון הענה אלס הקצא און ער האט מחבר געווען דעם ספר כדי צו קלארמאכן און איינצולענען וויאזוי מען שטארקט זיך איין די מדה פון כעס און קפדנט.

אט דער ספר איז געשריבן געווארן מיט ארום הנדעוּט איז צוריק אן אייראפע און פון דעמאלטס האבן זיך שוין געענדיגט די ספרים און זענען נישט געווען צו באקומען אין די געשעפטן, אין נאך ירושלים זענען געווען נאך גענייטע ספרים דערפון. האט זיך דער איבערגעפונענער נאן רבי דוד זצ"ל איין איינגעלייגט אינעם ענין, און האט זיך באמייט צו לאזן פארדעקט דעם ספר און עס איבערדוקן פונדאמיט. ווען אים מיר, חתן וואו רבי לוי הכהן בעל "מעדי השולחן" וועלכע האט אים געפרעגט וואס ער האט זיך אפ שטארק איינגעלייגט דוקא איבערגעדוקן דעם ספר, האט אים רבי דוד געענטפערט ווי זאגט: זיך און זיין א נאנטן נאך איין אהרן אדער שייבל (אלס דאש בית דין פון די תורה) און עס טרעפט זיך אסאך אינסטיטן שווערע און שטורעמישע דירעקטורעל און מען קען אנטקומען חלילה צו א הקפדה אדער אביסל כעס און הקפדה ער זענען דעריבער דאך אין האבן דעם ספר, און איך שטרענג זיך אן עס צו לאזן דורוק, כדי עס זאל שפעט זיין איין מיר די מדה פון ענה און סבב'לע.

און אזוי ווייט האט דער חשובער נאן מורא געהאט איין האט זיך דערווייטערט פון כעס און הקפדה ער קעגן הארדוק, כאטש ער איז ווי געזאגט געווען אזוי שפיל ביי זיך.

צו פאלגענע געשעעניש, וואס איז פארעקומען ביי אים אלץ אלץ קינד, לייגט נאך ביי מיר זיין א זכרון. איינמאל האט זיך געמאכט אן ווי א "שאלה איבערן כבוד" פון אן "עוף" וואס מען האט געשאכט פאר אונזערע וועלט. און איין יענע צייט, איידעם עס זענען געווען סטודענטן און צוגעשטעלטע שטענדיג הייזער, ווי עס זענען דא היינטיגע צייטן, האט מען געדארפט אלץ וואקסן פאר אלעס וואס מען האט גענוג מיטן עוף, פון ווען מען האט עס געשאכט און ברוק געווען, ביז צום זאגלן און כשרמאכן און אזוי ווייטער. האט מיר אבי מורי וצוקל'ע געשיקט צום טאן מיר ביי דעם זאגל'ע מיטן עוף אן האנט, כדי ער הערן וואס דער חשובער רב וועט פסק'נע דערויף.

ווען איך בין געקומען צום ארץ פון רבי דוד, האט ער באטראכט דעם עוף פון אלץ זיין און דערנאך האט ער אנגעהויבן צו ארץ פון מיר ליבשאפט: זע נאר, און אלץ קען נישט פסק'נע דעם שאלה. לאמיר זיין צוזאמען

צום פוסק האבן רבי ישראל יצחק רייזמאן געזאגט: [וואס זיין וואס דורכאלט איז אריינגעפאלן די וואך - ז' אדר] און איז דעמאלטס געווען א דיינ אינעם בית דין פון די עדה החרדית.

איידער מען זענען ארויסגענומען פונעם ריז, האט זיך רבי דוד אפגעשטעלט און ער האט געזאגט: מעגליך איז אינעם ריז פונעם דיינ געניט זיך דער "שולחן ערוך" איין א ריזן ארט אין שאפט און ער איז דאך אן אלטער איד, דעריבער איז נישט פאסיר אז מיר זאלן אים מטרות זיין אומזיסט צו קריכן... האט רבי דוד גענומען מיט אים האנט דעם גרויסן שולחן ערוך דער (חלק א') פון זיין ריז און מיטן צווייטן האנט האט ער אים געטראגן, ווען איך האלט טוט אן דעם "כבוד אב ואם" שאלה וואס איז האב געהאט אין האנט.

אזוי זענען מיר איינמיט געגאנגען אין די הייליגע געשעלעך פון ירושלים עיר הקודש, ביז מיר זענען אנגעקומען צו די "ווארשעווער הייזער" געגנט, וואו האבן רבי ישראל יצחק האט געוואוינט. - זענען די צוויי גרויסע טאנעם גענוען און זיך ספאלט געווען איינמיטעם מיט א געוואלדיגע ליבשאפט און כבוד איין אריינגעווענעליכער פארעם. אזוי ווי האבן מיר געווען די אלע חילוק און צדדי השאלה איז ארויסגעקומען א געוויסער איינצולייגער, וואס מען האט געדארפט קלארמאכן ביים שווער וועלכער האט געשאכט דעם הינדל.

און דעמאלטס האט איך געהערט ווי רבי דוד זאגט צו רבי ישראל יצחק: מען קען דאך נישט שיקן דעם קינד אלץ צום ריז פונעם שולחן... ער איז דאך נאך א קינד... וועל איך דעריבער אלץ זיין צום ריז פונעם שולחן, וואס מען קלארמאכן ביי אים וויאזוי עס איז געווען, און זיך מליך דערנאך וועל איך צוריקקומען מיט זיין ענטפער, ארויסגענוגן דעם דורדורן פסק!

אזוי שטארק האט זיך רבי דוד מקריב געווען מיט אן אייגענעווענעליכע איבערגענומענע, מיט אלע סאטורן טירחות און ליפונגען, ווען א שאלה פון א קליין קינד... ער האט נישט געקוקט איין זיין איין כבוד, און נישט איין זיין טירחות. אז אים אפילו נישט איינגעפאלן א מעגליך וואלט מען געקענט שיקן די שאלה פון רבי ישראל יצחק דורך א צווייטן אדער אפער שיקן צום שווער אז ער זאל איבערקומען צום ריז פונעם רב נאר ער האט זיך אלץ איינגעהויבן און גענוג אלץ וואס מען האט געדארפט, און צו קישרן, און אין זיין שיקלעך פון כבוד.

אין זיין געבליבן שטיין פארלויבענעוועיט און א זייג, שטענדיג ווייל קענען מיר טירחות זיין דעם רב ווען אונזער עוף... אבער ער מיין גרויס מול פונקט ווען דוד האט געוואלט ארויסגיין צום ריז פונעם שולחן, א פולנעם אבי מורי וצוקל'ע אנטקומען צום ריז - זענענדיג ווי עס ווערט שפעט און איך בין נאכנישט איינגעקומען מיטן עוף, און ער געקומען מיטן קינד צום פונעם ריז פון רבי דוד, א דארט האט אים די געניטען פונעם ריז פון רבי ישראל יצחק פונקט דעמאלטס ווען מען איז געקומען ביים איינגענומענע פונעם ריז, און רבי דוד שטייט ווי טרייט צו זיין מיט רבי צוזאמען צום ריז פונעם שולחן. וועלכעפארשטענדיג, און מיין טאטע האט מליך געמאכט דעם נאנטן ענין, און האט אלעס ססד געווען איין פונקטן

עד נישט געוואלט אליין פסקענע, און זיך פארלאזן אויף זיין גרויסן און ברייטן הייליגן דעת...

[illegible]

פון אט די מעשה לערענע מיר, ווי ווייט איז אנגעקומען זיין געזאמלדיגע סדה פון שפלות הרות אויף אזוי ווייט אז ער האט זיך נישט געקענט הייבן און פסקלען פארקערט ווי דאס האט ער איינער פון די גדולי הפוסקים – און עס כל היטג ער האט געניצט פאר א פליכט ארויסצומעגן פונדאסני דעם ספר "אור אפיס", ב"ר ער זאל זיך קענען ראטעווען פון מידת הכעסנות והקפדנות!!!

[illegible]

דאס איז געווען זיין אויטאמאטישע רעאקציע:
אנטשולדיגט: אנשטאט זיך צו בייערן און טענהן: ווער
האט דא איינגעפלאנצט דעם בים פונקט אימישן וועג?
דאס איז דאך מסע א חוצפה און אומיאחריות! מענטשן
שטרויכלען איז דאך און ווערן צוקלאפט... מען דארף דאס
שוין מסדר זיין! אוי וועט מאכט זיך אפט ביי עלטערע
מענטשן וועלכע דארפן האבן באגלייטונג...

האט אים דער באגלייטער, רבי משה געפרעגט: רבי! דאס איז דאך א בים און נישט קיין מענטש, פארוואס דארף מען בעטן מחילה פון א בים?

[illegible]

סטיב אוורול
הוצרובי סמלאיל
הכונן רביטובין שליטא

שליח ספרים נפתחים

סטיב הקהילה

אנוני כחיה חיה כלל נש
על כל פרשה ופרשה
ספרו נלוי טיב הקהילה
הוצרובל סטיב סטיב

אנגליה

אידיש

לשון הקודש

להשיג בחנויות הספרים המוכרות

הוצרובאית כוכב הספרים בחנויות הרב יחזק פרדסן 03-4494114

טיב
הפזרים

[illegible]

די נקודה קומט ארויס נאך מער, ווייל ווען א איד
טרעניקט און עס דערוועגט זיך אין אים די אפמית
די רצון צו זיין טט, ווי ער וויל זיין ריין, דאס איז די
גרעסטע נקודה פון א איד.

עס קומט אויס אז מיט די שכרות ווערט נתעורר
ביידע נקודות פון א איד, עס ווערט סיי בטל די
שכרות ווערט למעלה און סיי קומט ארויס די נקודה
פנימית און דאס איז די ציוויל שוכרות אין פורים.

פון די מצוות היום אין פורים איז צו טרינקען וויין.
די גמרא אין מגילה (דף י. ע"ב) זאגט אז א מענטש
דארף טרינקען אזויפיל, אז ער זאל נישט וויסן בין
ארויף האטן לברוך מרדכי.

עס קען זיין א דערהערע אין די מצוה ווי פאלגנד - ווען מען קוקט אריין אין די מגילה זעט מען אז המן האט שטארק מקטרג געווען אויף די אידן. ער האט געלעבנעטל אויף די אידן אז 'ודתי המלך אינם עושים' און ארויסגעפירט אז 'ולמלך אינו שווה להניחם'.

סיד ווייסן דאך אז יעדער המלך מיינט הקב"ה
און דאס איז מרמז אויף די קטרוג וואס המן האט
געזעט אויפן כלל ישראל אז זיי חטן נישט די
מצוות השם אז זיי זענען נישט ערליך און אז מען
דארף זיי מעניש זיין.

המן האט געהאט א טענה אבער וואס איז טאקע די תשובה? נאר עס ווענדט זיך פארוואס אידן טוען נישט די מצוות, צי זיי טוען עס נישט בדיוק נאר צוליב די קושי השעבוד וואס הערשט אויף זיי, צוליב די ווייניג ישוב הדעת די דרוק וואס זיי האבן, אז דאס שטערט זיי פון מקרים זיין די מצוות ווי עס דארף צו זיין.

און מעורר צו זיין די נקודה האבן חז"ל געהייסן אז
 אנצייגן את העלון לשמחות, לברכה והצלחה או לארצייט

עַל הַבְּרָכָה יַעֲמִדוּ⁹

לקבלת העלון במייל (דוא"ל) נא לשלוח למייל המצו"ב

התודמים להפצת העלון

ניתן להנציח את העלון לשמחות, לברכה והצלחה או ליארצייט

לער יעקב צבי שידא	לער מרת הינדל מרת משה יוסף	לער רבי שניי זצ"ל נ ה'תקנ"ח וי' מלא'ל הקטן זצ"ל ונב'יע' ח' טבת תשנ"ו	לער הרב יחיאל מאיר זצ"ל נ ה'תצ"ב עקשטיין זצ"ל ונב'יע י"ב טבת תשס"ח	לער מרת חיה סאסא בת אלה ונב'יע י' סיון תצב"ה	לער הכבוד שמואל מאיר זצ"ל נ' מנחם רבי ישראל יצחק ונב'יע י' טבת תצב"ה	גרפיציק טל: 02-5002321 גרפיציק גרפיציק 02-6257848	קשת הרשת רבי ישראל יצחק 02-6257848	גפ"י 02-5002321
--------------------------------------	---	---	---	---	---	--	---	----------------------------

shivti11@gmail.com

י"ל ע"י חה"ל שבת בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך. הטר מזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריר ולהיות שותף לזיכוי הרבים. המעוניינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ להדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zeligk@gmail.com or text 718-249-7173